

Anna Kráčmarová: Zmnožení subjektu v prózách Mária de Sá-Carneira
posudek vedoucí práce

Anna Kráčmarová se ve své bakalářské práci zabývá fascinujícím dílem modernisty Mária de Sá-Carneira. Konkrétní analýza je vsazena do pečlivého nástinu dobového pozadí i biografických souřadnic autora, a to i přesto, že se autorka – jak je přesvědčivě ukázáno v podkapitole I.4 – právě proti biografickému čtení jeho díla vymezuje.

Stejně pečlivě je založena i vlastní analýza Sá-Carneirových textů, v níž se Anna Kráčmarová opírá o českou i zahraniční sekundární literaturu, tematicky sahající od strukturalismu po psychoanalýzu. Zaslouží ocenění, že autorka v tak široce pojatém teoretickém úvodu nezabloudila, ale dokázala se držet otázek pro své téma nosných.

Třetí, stěžejní částí práce je pak samostatnou interpretací dvou Sá-Carneirových próz, „Já jsem On“ a *Lúciova zpověď*. V případě první *novely* se autorka přiklání především ke dvěma typům dvojnictví. Jednak je to dvojnictví „literární“ – ve smyslu vydělování díla z autorovy mysli, jednak dvojnictví autorova obrazu a sebeobrazu, duše a zevnějšku. V případě *Lúciovy zpovědi*, v níž už se nejedná o zdvojení, ale ztrojení, autorka vnímá s odkazy na antické mýty zmnožení subjektu jako touhu po úplné zkušenosti světa. (Kromě Rimbauda jako vzoru určitého typu tvorby by zde snad mohlo být zajímavé srovnání s francouzskou skupinou *Vysoká hra*.)

Anna Kráčmarová více než jasně prokázala všechny dovednosti, jakých si bakalářská práce žádá. S jistotou pracuje se sekundární literaturou v češtině i portugalštině, má schopnost svůj pohled dobře formulovat a podat utříděný a promyšlený výklad. V práci jsou drobná přehlednutí (např. skloňování „oxymóronu“ či „od dob antického drama“ nebo syntaktické prohřešky „sloužit jako ukazatele představ“), celkově se však jedná o jednu z nejlepších bakalářských prací, jaké jsem na portugalistice měla možnost vidět.

V Praze 6. 9. 2017

Mgr. Šárka Grauová, Ph.D.